



دوره هشتم تقنینیه

جلسه ۱۳

صورت مشروح

# مذاکرات مجلس

( بدون مذاکرات قبل از دستور )

جلسه چهارشنبه ۱۳ اسفند ماه ۱۳۰۹ - ۱۴ شوال ۱۳۴۹

قیمت اشتراك سالانه ۱۲۰ تومان  
 داخلك ۱۰۰ تومان  
 خارج ۱۲۰ تومان  
 تك شماره: يكفران

مطبعه مجلس

# مذاکرات مجلس

صورت مشروح مجلس روز چهارشنبه ۱۳ اسفند ماه ۱۳۰۹ \* (۱۴ شوال ۱۳۴۹)

## فهرست مذاکرات

- (۱) تصویب صورت مجلس  
 (۲) ارجاع بودجه ۱۳۱۰ مجلس یکمسیون عسکریات  
 (۳) شور اول عهد نامه مودت بین ایران و لیتوانی  
 (۴) شور اول عهد نامه مودت و اقامت چهارین جنگ اسلواکی  
 (۵) شور لایحه متمم لایحه انحصار تجارت خارجی  
 (۶) موثق و دستور جلسه ۱۰ - ۹ - ختم جلسه

مجلس يك ساعت و چهل دقیقه قبل ازظهر براسات آقای دادگر تشکیل کردید

### [ ۱ - تصویب صورت مجلس ]

صورت مجلس یکشنبه دهم اسفند ماه را آقای مؤید احمدی (منشی) قرائت نمودند \* \* \*

- دلیس - در صورت مجلس نظری نیست؟ آقای طهرانی  
 طهرانی - در لایحه عرض دارم  
 دلیس - لایحه مطرح نیست در صورت مجلس نظری  
 است؟ (نمایندگان - خیر) صورت مجلس تصویب شد  
 (۲ - ارجاع بودجه ۱۳۱۰ مجلس یکمسیون عسکریات)  
 دلیس - لازم است باستحضار آقایان برسانم که از  
 طرف اداره مشاورت بودجه ۱۳۱۰ مجلس تنظیم شده  
 است و به کمیسیون عسکریات مجلس فرستاده خواهد شد  
 (۳ - شور اول عهد نامه مودت بین ایران و لیتوانی)  
 دلیس - خیر کمیسیون امور خارجه رایج به عهد  
 نامه مودت بین دولتین ایران و لیتوانی مطرح است  
 خیر کمیسیون  
 مقام محترم مجلس شورای ملی - کمیسیون امور خارجه  
 عهدنامه مودت بین دولتین ایران و لیتوانی را مورد مذاکره

\* عین مذاکرات مشروح سیزدهمین جلسه از دوره هشتم تقنینیه - (مطابق قانون ۸ آذر ماه ۱۳۰۹)

دائرة تدوین و تشریح صورت مجلس

اسامی غایبین جلسه ششم اسفند که ضمن صورت مجلس خوانده شده است:

فخرین یا ابازه - آقایان: تیمور تاش - اورنگ - وافر - میرزا صادق خان آکر - حاجی - دهمری - لاریجانی  
 فخرین یا ابازه - آقایان: حاج محمد رضا جهانی - آشتیانی - هفتم ذکک - کاشانی - آقا رضا مهدوی - موف - دکتر خیابانی  
 دیر آمدگان یا ابازه - آقایان: انقسی - لورکائی  
 دیر آمدگان یا ابازه - آقایان: حاجی میرزا حبیب الله - امدی - مسعودی - مسعود تاش

قرار داده و با اصلاح مختصری که در ماده ششم عهدنامه  
فراورد کلمه قرار داد برقرار نامه و نیز تبدیل طرز عمل  
به طرف عمل با موافقت نظر نماینده دولت تبدیل آمد ماده  
واحد و دوازدهم برای تصویب مجلس شورای ملی پیشنهاد میشود.

ماده واحد - مجلس شورای ملی عهد نامه موث  
مشمول بر هفت ماده را که در تاریخ ۲۳ دیماه ۱۳۰۸ شمسی  
بین دولتین ایران و لتوانیا با امضاء رسیده تصویب و  
اجازه مبادله نسخ صحه شده ارتبوند میدهد

مجلس - خیر کیسیون امور خارجه - شور اوله مطرح  
است مذاکره در کلیات است. در کلیات اعترافی رسیده  
است رأی میکیریم برورد در شور مواد موافقین فرورد  
در شور مواد قیام فرامیند

(اکثر قیام نمودند)

مجلس - تصویب شد. در ماده اول اعترافی رسیده است  
واحد بماده دوم و سوم چهارم و پنجم و ششم هفتم هیچیک  
اعترافی رسیده است. رأی میکیریم برورد در شور دوم  
موافقین با ورورد در شور دوم قیام فرمایند. (اغلب  
بر خاستند) تصویب شد

**۴ - شور اول عهدهایه موثقات بین ایران و چک اسلواکی**

مجلس - خیر کیسیون امور خارجه موثقات عهدنامه موث  
واقعات بین دولت ایران و چک اسلواکی مطرح است:  
**خیر کیسیون**

مقام محترم مجلس شورای ملی - کیسیون امور خارجه  
عهدنامه موث قرار داد اقامت بین دولتین ایران و چک اسلواکی  
را مورد مطالعه قرار داده در ماده هفتم قرار داد اقامت که  
(قرشه جا) به کلیها با توافق نظر نماینده دولت فیدیل و  
ماده واحد و دوازدهم برای تصویب مجلس شورای ملی پیشنهاد  
میشود:

ماده واحد - مجلس شورای ملی عهد نامه موث  
مشمول بر پنج ماده و قرار داد اقامت مشتمل برده مابده را که  
در تاریخ بیست و نهم اکتبر ۱۹۳۰ مطابق با هفتم آبان ماه  
۱۳۰۹ شمسی بین دولتین ایران و چک اسلواکی با امضاء

رسیده تصویب و اجازه مبادله نسخ صحه شده آنها را بدولت  
میدهد.

مجلس - آقای رهبر

رهبر (خیر کیسیون) - در ماده واحد و واجه  
پنجمه ایران و چک اسلواکی يك مجذوبی است که باید  
اصلاح شود - نوشته شده عهدنامه موث مشتمل بر ۴  
ماده و قرار داد اقامت مشتمل برده ماده بعد از این  
عبارت جمله بر کل شصتیه حذف شده و باید اضافه شود  
مجلس - عهدنامه موث مطرح است در کلیات اعترافی  
رسیده است رأی میکیریم برورد در شور مواد موافقین قیام  
فرمایند

(عده زیادی قیام نمودند)

مجلس - تصویب شد در مواد اول و دوم و سوم و  
چهارم و پنجم هیچیکه اعترافی رسیده است رأی می  
گیریم برورد در شور دوم موافقین قیام فرمایند.  
(عده کثیری بر خاستند)

مجلس - تصویب شد عهد نامه منقحی قرار داد اقامت  
مطرح است. کلیات مطرح است. اعترافی رسیده است  
رأی میکیریم برورد در شور مواد موافقین قیام فرمایند.  
(عده قیام نمودند)

مجلس - تصویب شد از ماده اول اول ماده دوم و  
پروکل اختتامه نیز اعترافی رسیده است رأی میکیریم  
برورد در شور دوم موافقین قیام فرمایند (اکثر قیام نمودند)  
تصویب شد

**۵ - شور لایحه متمم لایحه انحصار تجارت خارجی**

مجلس - خیر کیسیون اقتصاد ملی راجع با انحصار  
تجارت خارجه مطرح است:

خیر کیسیون

کیسیون اقتصاد ملی در جلسه لایحه مره ۱۳۱۴۷  
دولت را در خصوص طرز عمل و اجراء قانون  
انحصار تجارت تحت شور و مطالعه در آورد  
نمایدگان دولت در هر سه جلسه حضور داشته و در  
شور و طرح و تعدیل لایحه مزبور شرکت نمودند و همچنین

نظریاتی را که تاجر در خصوص لایحه متمم قانون  
انحصار دادند و کتابی باعناقه به کیسیون اظهار داشته  
بودند مورد مطالعه قرار داده و اینک نتیجه مفاد است  
مزبور را در تحت ۱۶ ماده تقدیم مقام مقدس مجلس  
شورای ملی مینماید

ماده ۱ - برای اجرای ماده واحد مابده ۶ اسفند  
۱۳۰۹ راجع با انحصار تجارت خارجی مواد ذیل تصویب  
میشود:

ماده ۲ - وارد کردن هر نوع محصولات طبیعی و باستانی  
خارج با ایران مشروط بشرط حتمی صادر کردن محصولات  
طبیعی و باستانی ایران در حدود قیمت صادرات مذکوره  
است ام از اینکه خود وارد کننده صادر کننده باشد و  
با توسط دیگری صادر شده باشد

نفت و مواد نفتی و محصولات مشتق شلات از این ماده  
مستثنی بوده و صادرات آنها مجوز ورود مال التجاره نخواهد  
بود.

مجلس - آقایان اظهار می کنند که فرات لایحه ضرور  
لیست (صحیح است) مذاکره در کلیات است آقای تونو  
آقا سید رفیعی و تونو - بنده موافق است که لایحه راجع  
بطلع اسکناسی مجلس آمد عقیده خود را اظهار کردم  
و هنوز از این لایحه هم اطلاع نداشت عرض کردم آن  
روز که تا نوزن و تعدیل بین صادرات و واردات حاصل  
نشد موضوع ندارد حالا بجمده الله معلوم شد که دولت در  
صددین کار پیوده است و لایحه هم آورد بیخاس  
شورای ملی و ماده واحد هم تصویب شد و حالا  
هم متمم آن ماده واحد - امروز مطرح است  
هر شخص وطن پرست و حشاشی در اجتماع بین قانون را میدانند  
بنده بیخواهم عرض کنم درجه اول اسلاطانی که در  
این مملکت واقع شده است اول الفاد کاپیولسیون است  
است که جنبه حقوق سیاسی و اجتماعی این مملکت و  
تأین کرده است. ثانیا این قانون است که حقوق اقتصادی  
مملکت و تأمین میکند در این هیچ شبهه نیست ولی از نقشه  
نظر اغلب این قانون هینطور که دولت هم بطور عادی  
از اذهان بعضی مورخین بشود دیگر اینکه این لایحه

آن طوری که آقایان اعضاء کسب و اقامه ای آنرا تنظیم کرده اند. باینکه پیشتر مواد این لایحه حکم نظام بانرا میدادند است. قانون - چون بنده در موافقت هم مراجعه کردم و در آن قسمت عالی هم که مطالبی بکنی بکنی بهت خواهم کرد. بر عرض کنم بعضی چیزهای این قانون چون این قانون با آنهاست و بعضی قانون و دارد بنده بعضی مطالبی که راجع باجری قانون و شرح اجرائی قانون است که چنانکه با اجرا شود آنها را هم در ضمن این قانون کسباید و آنها را بنده در طرح مواد بکنی بکنی بر عرض آقایان خواهم رسانید این است که بدین موضوعها خواهش دارم یک توضیح مفصلی داده شود که قبل از تصویب مخصوص انحصار مجلس صدوری روی چنانچه است آیا روی همان نظری است که جنس را صادر کننده مطابق بازار اروپا تهیه کند یا نظر دیگری بوده است. اگر آن نظر بوده است که آن را ممکن است در خود گمرکات هم باخورد و یک عرض کردم بگمرکات امر شود که خودشان این نظرها در دهان اجرا کنند اگر یک جنس باب بازار اروپا است اجازه میدهند و اگر نیست اجازه نمیدهند خوب است راجع باین موضوع یک توضیحات مفصلی برآید که بنده قانع شوم.

**مجلس ولادت انحصار ملی - (آقای سیمی) نمایندة عزم**

در قلمرو و تهر و تبریز و سایر ایالتها در این نظر بدو طرف زنده فقط موضوعی را که قابل توجیح دانستند و توضیح آن را تقاضا فرمودند این بود که چرا دولت صدور مال التجاره را بحدودش اختصاص داده است (چند نفر از نمایندگان - آقا بلندتر) یعنی چرا انحصار صدور تجارت را بوضع این قانون بفرش داده است بنده تصور میکنم آقا بنده نوم این قانون توجیح فرموده اند و برای اینکه مطالب روشنتر شود بر ایما این این ماده را بوضع این قانون بفرش دادید که دولت خود تصدی صدور محدود مخصوص ایران است شده یا حق انحصاری صدور خود را اعلام بکنند دیگر و اکتفا نباید صدور سایر اجناس مقدور بود قیدی جز الزاماتی که قانوناً در موقع صدور باید رعایت شود نخواهد بود) بنا بر این صدور مال التجاره از ایران

بنا بر این ماده آزاد است و این قیدی هم که بدین جا باید رعایت شود از همان قیدی است که امروز هم معلوم است و چیزی نیست که مانع شده باشد صدور و باخورد و یک در واردات یک چیزهایی منظور می شود در صادرات انبشود البته ما عمالطوری که سعی میکنیم در تعادل واردات و صادرات خودمان یک عامل دیگری هم هست که آن را هم باید رعایت کنیم و اگر در رعایت کنیم این عامل یسرتف نیستند و مطابق نیستند و آقایان است که باید جنس صادره را مرغوب کنیم که بتواند بازارهای دنیا باشد اگر نباشد ایست که هیچوقت مقصود ما انجام نمیشود این است که دولت نمونه اجناس صدوری را مین بیکند و شرایط مرغوبتر ( و مرغوب بودن) اجناس را هم بر دم اطلاع بدهد و بر دم میگوید اگر شما مطابق این قانون و این نمونه که ماضور داده ام جنس تهیه نکنید ما جنس تان را نیکنگذاریم صادر بشود اگر غیر از اینطور باشد که مقصود یسرتف نیستند و اینهم لازم است برای اینکه دیگر بنده همین طوری یاد کرده با اشتغال ظل برسال و اسباب قالی بکنند خراب نکنند و یاد نکنند فرستند که در بازارهای دنیا به پیوندند خوب این فایده اش چیست این پی بند بود آنجا می ماند و بیست در از آن می فروشد پس آن ماده که آقا دیدید راجع باین قسمت بود که ما بالاخره اجناس داخلی خودمان را که موضوع صادرات در دو سه بوردی بریم و طوری بکنیم که در بازارهای خارج مرغوب بشود و مورد پذیرش پس ما قوی و شرطی راجع صادرات نداریم بگمرکات فرماتی که فعلاً معلوم است و سابقاً هم معلوم بود است تقریباً این دیگر چیزی نیست و مقصود ما این است که جنس بد صادر بشود اینهم اشکالی ندارد که نبود. خود می فرماید اگر اینکه فرمودید یعنی از مواد این قانون یک قسمتی بکنک نظامه بدیاید و اکتفاء بنویسید چه ماده خود البته این را هم ما متوجه بودیم ولی اگر در خاطر داشته باشید این را بنده بدجله گذاشتم هم عرض کردم که چون این قضیه قضیه مهمی است و چون همه مردم باید بکینت این قانون آشنا بشوند و مأمورین هم

**ولیس - آقای حاج میرزا حبیب الله امین**

**حاج میرزا حبیب الله امین -** مخالفت بنده در کلیات این قانون البته متوجه باطل مقصود و منظور نیست اصل مقصود و منظور عبارت از تبدیل واردات و صادرات است و این مقصود را همه ماها تقدیس میکنیم ولیکن نام اهالی این مملکت باین پیشنهاد و این تئوری که از طرف دولت ابراز شده است نهایت مساعدت واردند و حقیقتاً یکی از خوشبینی های ما بشمار میرود ولی چون این تئوری مستحراً از طرف دولت بدهل آمده با اعتقاد زیادی هم که مجلس شورای ملی بلکه تمام افراد مملکت بدو ک حاشره دارند بقیده بنده با منی است که دست دولت در اجرائی این قانون برای آزمایش و برای تجربه بگذارد باز باشد زیرا که این موضوع وضعی است که تاکنون در دو لک ما سابقه نداشته است و دولت هم البته یک تجربیاتی در عدل نکرده که این لایحه را تدوین کرده باشد فقط بکن تحقیقات و مثالهایی کرده است و تحقیق بفرماید که مثاله و تحقیق با هم است و شرح اجرائی این قانون دارد و بنده نگران هستم از اینکه این لایحه باین مواد عرضی و طولی بکند که است از وظایف اداری و گمرکی و نظامه هم در دینالک هست این در موقع عدل برای دولت اشکالی تولید بکند و این هم البته خوب نیست که هر بیست روز یک مرتبه یک نامه یا تئوری دو ماه یک مرتبه یک قانونی که تصویب رسیده است آنرا باید بکنند و دومرزه تئوری درش بدهند در موردیک اگر دست دولت باز باشد که در روی یک نظامه های که البته با یک مثالها و دقتی برای اجرائی این منظور و مقصود می نویسند باشد بهتر است و این

دربان مجلس برای اجرای ماده واحده تصویب کنیم در ماده واحده که با انحصار تجارت را دادیم بدون بدون هیچ قیدی در ماده که برای اجرای آن تصویب خواهم کرد یکی فقط این باید باشد که دولت مکلف است که در نتیجه تصویب ماده واحده فلان که انحصار تجارت خارجی را داده شده است صادرات و واردات مملکت را تبدیل کند این یک تکلیف دولت که با خود کلی تبدیل کند صادرات و واردات را. یک ماده دیگری هم لازم دارد برای اسرار زیرا که این راه البته نباید در نظر بگیریم که اگر چنانچه فقط تبدیلها باشد و بنام مواظبتها و کنترلهای در اسرار باشد از یک جهت دیگری باینکه ما میخواهیم پولمان را انتقاله تغییر بدیم و پولوی طلا بکنیم مضر واقع میشود. بنابراین بنده پیش از دو ماده را برای اجرای ماده واحده لازم ندانم که یکی اختیار دادن بدون است که در اینجه واردات و صادرات را تبدیل کند بشرطی که خودش صلاح بداند و بهر نحوی که در عمل بی اثر ندارد دوهم یک ماده برای اینکه تکلیف اسرار معلوم بشود که در نتیجه بقیده بنده پیش از آنچه که برای وارداتمان ما لازم داریم اسرار از مملکت خارج نشود و البته است نسبت از برای مدارس و غیره که آن مستحق است و البته فرساده خواهد شد دولت خود بگیرش تا این حد باشد که بقدری که ماسود بگیریم همانند هم وارد کنیم و پیش از آن اسرار از مملکتنا صادر نشود و الا بنده ناینکه نگران باشم چنین چیزی دردم که الا آن بدون تجربه هر قانونی که از این جا بگذرد تمام آفتابان هم بدون استثناء با دولت همه روی همه رفته بلکه همه تجار هم موافقت و مساعدت در این قانون بکنند در عدل که وارد بشدیم عدل غیر از آن را با نشان خواهد داد از برای اینکه ما متوجه نگردیم و احتیاج در این موضوع بسط لازم است که این است که بقدری بنده این جهت دولت آقای وزیر محترم عدلیه آقای قنبل وزارت اقتصاد موافقت فرمایند هر قدر ممکن است مواد این لایحه را بحالا در ماده باشد سعادتمند باشد ولی کلیات باشد ناینکه یک چیزایی باشد که نتواند با عدل تطبیق بکند و در آیه بقدر مملکت تمام بشود بهتر است آنها را

مجلس در این مجلس برای اجرای ماده واحده تصویب کنیم در ماده واحده که با انحصار تجارت را دادیم بدون بدون هیچ قیدی در ماده که برای اجرای آن تصویب خواهم کرد یکی فقط این باید باشد که دولت مکلف است که در نتیجه تصویب ماده واحده فلان که انحصار تجارت خارجی را داده شده است صادرات و واردات مملکت را تبدیل کند این یک تکلیف دولت که با خود کلی تبدیل کند صادرات و واردات را. یک ماده دیگری هم لازم دارد برای اسرار زیرا که این راه البته نباید در نظر بگیریم که اگر چنانچه فقط تبدیلها باشد و بنام مواظبتها و کنترلهای در اسرار باشد از یک جهت دیگری باینکه ما میخواهیم پولمان را انتقاله تغییر بدیم و پولوی طلا بکنیم مضر واقع میشود. بنابراین بنده پیش از دو ماده را برای اجرای ماده واحده لازم ندانم که یکی اختیار دادن بدون است که در اینجه واردات و صادرات را تبدیل کند بشرطی که خودش صلاح بداند و بهر نحوی که در عمل بی اثر ندارد دوهم یک ماده برای اینکه تکلیف اسرار معلوم بشود که در نتیجه بقیده بنده پیش از آنچه که برای وارداتمان ما لازم داریم اسرار از مملکت خارج نشود و البته است نسبت از برای مدارس و غیره که آن مستحق است و البته فرساده خواهد شد دولت خود بگیرش تا این حد باشد که بقدری که ماسود بگیریم همانند هم وارد کنیم و پیش از آن اسرار از مملکتنا صادر نشود و الا بنده ناینکه نگران باشم چنین چیزی دردم که الا آن بدون تجربه هر قانونی که از این جا بگذرد تمام آفتابان هم بدون استثناء با دولت همه روی همه رفته بلکه همه تجار هم موافقت و مساعدت در این قانون بکنند در عدل که وارد بشدیم عدل غیر از آن را با نشان خواهد داد از برای اینکه ما متوجه نگردیم و احتیاج در این موضوع بسط لازم است که این است که بقدری بنده این جهت دولت آقای وزیر محترم عدلیه آقای قنبل وزارت اقتصاد موافقت فرمایند هر قدر ممکن است مواد این لایحه را بحالا در ماده باشد سعادتمند باشد ولی کلیات باشد ناینکه یک چیزایی باشد که نتواند با عدل تطبیق بکند و در آیه بقدر مملکت تمام بشود بهتر است آنها را

مذکرات مجلس

خوبت تقبیر بدهند و چندانکنند.

ولیر عدلیه - بیاناتی که نماینده محترم فرمودند از نقطه نظر حسن نظر و بنا بر اعتدالی که بدون اظهار کردند در ضمن بیاناتشان البته خوبی قابل تکرار است و بنده را از حیث از طرف دولت هم اظهار تشکر میکنم و لیکن نمیتوان موافقت کنیم. فرمودند که چو این قانون قانون نازمانت و چون ما دارای تجربه در این خصوص هستیم بهتر است دست دولت را باز بگذاریم و دو ماده بیشتر ترمیم تا دولت در عمل بتواند که به مشکل باید این مقصود اساسی را تأمین نماید. ولیکن بنده که عضو هیئت دولت هستم خود موقت باین فکر نیستم و هیچیک از اعضاء دیگر دولت هم موقت باشند یک هم موافقت را نیستند و مصلحت هم نمیدانند. ملاحظه فرمایند در اساس قضیه و اساس این فکر آفتاب که ملاحظه خوبی با احتیاط مواد راجع باین قانون و نظام نامش را در پیش بگیریم کلاماً موافقم و در ضمن هم باید است که قوانین که که البته در همین زمینه باز هم محتاج یک قوانینی که مکمل این قانون خواهد بود نظمانه ما بایستی که روز بروز روز از روی عدل واقفاً استخراج بشود و روی کاغذ بیاید ولی با همه این قسمتها و با همه اینکه بنده موافقم با اساس این فکر موافقت نمیست و عقیده دارم که با این قانون و عدل دولت را در ضمن مواد نامش وارد این قانون را کاغذ معلوم کردید. اولاً فرض فرمایند که فردا دولت در اثر همین دو ماده که می فرماید مجلس شورای ملی روی داد و پیش داد برود و نظمانه بنویسد در آتوقی که می خواهد نظمانه بنویسد چه موافقتی در نظر خواهد گرفت و البته هیچجهت ما در اینجا ملاحظه که امروز آمده است و پیشنهاد کرده است و بشکل قانون تقدیم مجلس شورای ملی کرده است اگر دو ماده فقط بنویسد و بصورت قانون بدست دولت بدهد و بقدری با اختیارش بگذارد لابد این مواد بشود بصورت تمام نامزد خواهد آورد شما بفرمایند اگر نظمانه بدو بدوید که یک ترمیمی دارد خوب ترمیمش می دهد ولی آقا این راه تصدیق فرمایند که ترمیمات تمام هر دقیقه خودی باشد در راهی بزرگی دارد و بایستی تکلیف کنیم که در معلوم شود. ما امروز وقتی که آمیهم که قانونی

آوردیم البته آن اعزاز که ممکن نبود پیش بینی کردیم یک سالگی را که هنوز در عمل با همش مواج بودیم آن ها را در پیش بینی کردیم و از روی ارسال این مسائل یک موادی را تطبیق کردیم لابد در عمل متعجب خواهد آمد که ما خودمان را بیک مواد دیگری متعجب خواهیم دید یا در بعضی از این مواد یک جرح و تعدیل را لازم دانستیم وقتی که بنامش و خواستیم بصورت قانون بگذاریم البته خیلی بیشتر وقت میکنیم و هر دقیقه تغییر نخواهد کرد در صورتیکه اگر شما بقبایید و این مواد امروزه را کنار بگذارید و دونا ما در مورد خودی بدهید بدولت و اختیار بدهید بدولت که همه حقوقش موادی را در دین و تنظیم کند و نظام ما بنویسد که است در هر قدم بیک اشکالی برخورد بقبایل این ببنده است که یک ماده بگذارند و رفع انکسار را بکنند بشکل یک نظام نامه و این مخصوصاً یک تزلزل ایجاد می کند و خوب نیست مخصوصاً در اساس تجارت بنا بر این بازم در خانه بانکر از حسن نظری که آقا اظهار فرمودند بنده عقیده ام این است مانظوری که با آفتابان نمایندگان محترم در کمیسیون اقتصاد هم در جلسات مفصل آن جا دیدن و بهینطور در فرا کسیون بحث و مذاکره کردیم صحبت ما را باز برگردانیم روی این مواد و اگر چنانچه این مواد یک اشکالی در عمل از برای ما ایجاد کرد البته باز ممکن است آقا بیاریم بمجلس شورای ملی آفتابان اینجا تشریف دارند و البته با بحث کردن در مجلس و مذاکره کردن با همه آفتابان قطعاً ازش یک نتیجه خوبی بدست خواهد آمد (صحیح است) ناینکه ما نظمانه درست کنیم و این موود را ضمن آن بگذاریم.

ولیس - آقای طهرانی

طهرانی - بنده البته در اساس این لایحه موافقت یعنی عرض میکنم که دریم شده است اگر قدری زودتر از این هم اقدامی شد بیشتر تنقید مملکت تمام می شد دو سال سه سال پیش از این اگر می آمد بود بود و حالا قدری دیرتر شده است ولی یک قسمت از اعتراضی را که بنده

مسی خواستیم عرض کنیم آقای حاج امین التجار اظهار داشتند کاتبه ما این مواد را چه می خواهیم بکنیم؟ ما در این لایحه دو قسمت کار داریم یکی اینکه تبدیل کنیم واردات مان را که بقدر صادراتمان جنس وارد شود و بی مملکت و زیاد تر نشود. یکی دیگر هم اینکه صادرات ما بطور مغرب از مملکت خارج شود و تقلب درش نشود که در بازار های دنیا جنس ما از بین رود و نری سرش نغورد چنانچه مراسلات تجاری و جریانی که هست همه را بسوی هند و می دادیم مثلا بادم از این جا حل می کنند با هم بادم شیرین بندوقی که بادم را بهم می زنند و می آید نمونه کنند می بیند بادم تلخ است و تمام آن بادم ما بعنوان بادم تلخ از بین میرود با فلان جنس را از روی عدل و نمونه کاشان میدهد وقتی که صندوق را باز می کنند جزو دیگر در می آید و این البته بدست و یکی از بزرگترین اقدامات هیئت دولت همین است که می خواهد در قسمت صادرات سعی کند اهتمام کند و وسائل عدم تقلب در صادرات را تهیه کند و بنام شدت اجرا کند و حق بقید بنده است که این کار یک فاجری یک بنده یک مدلی نشان داد که این بنده پیش من است. میخواهم حل کنم و در کمرک دیده اند که در اختلاف مستوره اش هست و بنده دیگری دارد این را باید از طرف سوزاند و اگر غیر از این هم دولت بخواهد بکند نفس غرض میشود دیگر اینکه در تمام اقدامات دولت بقیده بنده هر قدر ما مورین دولت تاملشان با مردم کتر باشد و داخل در کار های مردم باشند بهر است خاصه در مسائل تجاری که مربوط بکار و کسب و عمل مردم است تمام ما مورین دولت با این جور کار ها بنده امروز در پیش این تریبون عرض میکنم که تمام این قانون را خشکی میکند و بالاخره مجبور میشوند سه ماه دیگر شش ماه دیگر بکنند و فکری دیگری بکنند بنا بر این هر قدر ممکن است باید سعی کرد که ما مورین دولت با مردم تاملی نداشته باشد بله بنده عرض میکنم نمونه باید باشد از برای اینکه فلان جنس

صاحبه را باید مطابق این دعوای تهیه کرد و آنها هم مسائل صحه برای این کار لازم است تهیه کنند مثلا ما همین بخراهند برای خشک کردن خشکه بار ماشینی بخراهند برای پدین دهمای کشش ماشینی بخراهند برای پاک کردن پنجه و تاجار را مطلع کنند که اگر این کتیرا را خوب پاک نکنند و مطابق دعوای نباشد کتیرای شمارا آتش میزنند این را بنده تصدیق میکنم که باید دستور داد ولی یک فکری باید کرد که ما مورین دولت تماشای نداشته باشند با مردم حالا سرساز این قانون تماشای ما مورین دولت است باید تاجر صادر کنند یا وارد کنند این در عمل چه در می آید بعد سبب بدولت حسن نظر دارند این دولت دارالمالته دولتی که تا یک ساعت بعد از نصف شب در فرآکسیون بنشینند و کلاری بنده دولت بگویند بنشینید نه نشنایم میخوانم اصلاحاتی بکنم این دولت قابل تقدیس است قابل تقدیر است باید از شیء هم تشکر کرد برای اینکه فکر احتیاجات مردم است و وقتی که ببینید یک محظوری برخورداره است فوراً قانون میاورد و رفع آن محظور را می کند و تا دوساعت بعد از نصف شب هم می نشیند و کار میکند البته این قابل تقدیس است و تعدیست اما بالاخره بایستی حتی الامکان سعی کرد تماش مردم با ما مورین دولت خیلی کتر باشد از این جهت بنده این مواد را زائد میدانم در ماده سه ماده بلکه بنده عقیده ام این است که دو ماده باشد و بدولت اختیار داده شود بکی راجع به صادرات و بیسکی راجع به صادرات باقی در دست خرد دولت است میگوید آقا واردات من باید مطابق با صادرات بکنند بعد دستور صدور اجناس را میدهند و برای مردم تهیه میکنند و مطابق آنچه من صادر شده اجناس فرود هم میدهند تعیین قیمت مجبور شدن باینکه تو بیا پیش من چه بکن اینها یک چیزهایی است که مردم را بزحمت می اندازد و در اجرای مواد این قانون به مشکلات بر میخورند باز هم بنده تکرار میکنم که هر قدر ما سعی کنیم که در عدل تماش ما مورین دولت با مردم که باشد بهتر است مسئله دیگری که بخروارم عرض کنم صکه در

فرآکسیون هم عرض کردم و شبلی هم هم است این است که بنده از این قانون خیلی تکرانم و حقیقتاً خیلی منظم مابک و تو معامله در این مملکت داری که عبارت از تجارت این مملکت هستند ما وقتی که نگاه میکنم صادرات و واردات این مملکت قسمت اعظمش بدست خارجیها اداره میشود بنده میترسم در نظرم این قانون و بالاخره در اجرای آن نتیجه این میشود که این قزاق کوچک هم از کار بریند این را بنده نه از برای اینکه فلان تاجر پیش من گریه کرده است عرض میکنم خیر این را بنده حقیقتاً از زوری اطلاع عرض میکنم برای اینکه ما تاجر را خوب میشناسیم میدانم که سرمایه ندارند برای خرید مال التجاره امروز سرمایه های بزرگی که در این مملکت بکار میآیند که همه میدانم برای خرید صادرات داخلی پیش خرید میکنند پول میدهند بعد صادر میکنند بیکبستی که همه میدانم البته شهزاد پورت بنده اطلاع دارم که در سرحد موجود است و حکذا از سایر صادرات مملکت و منظرید که این قانون بگذرد و فوراً آن را وارد کنند و تجارت خارجی است در این مملکت با این ترتیب دولت بیبایستی باین قواء ضعیف خیلی کمک کند و مساعدت کند که آنها در موقع صادر کردن جنسی و وارد کردن تشویق بشوند و یک کار هائی بکنند.

**دشمنی** - (مخبر کسیون اقتصاد ملی) عرض کنم که مخالفت در کلیات اساساً مخالفت با اصل لایحه است اگر مخالفت با اساس لایحه نباشد بمقرده بنده در کلیات باید این صحبت هارا بکنند برای اینکه مخالفت در کلیات برای این اشخاص است که با اصل لایحه مخالف باشند متأسفانه تمام آقایان مخالفی که اینجا صحبت کردند در مقدمه گفتند که با لایحه موافق هستیم و حتی میکنند این لایحه خیلی در آمده است بمجلس و ابتکاش چند سال پیش از این آمده بود پس اگر ما با اساس لایحه موافق بایستی در کلیات صحبت نکنیم و برویم در سر مواد و این قسمتی را که آقای طهرانی فرمودند آقای طهرانی پیش از همه ما را

بودند با اصل لایحه ولی می گفتند که موضوع تجارت نباید با ما مورین دولت تماشای داشته باشد بنده بخاطرم آمد حرف مرحوم مشیر السلطنه که میگفت مجلس باز باشد و رکلام باشد ولی دخالت در سیاست نکنند

**طهرانی** - آقا بنده اینطور عرض نکردم استدعا میکنم فرمایش را نکنید

**دشمنی** - حالا که کردیم و تمام شد عرض میکنم ما اگر بخروارم تجارت و تاجار با ما مورین دولتی تماشای نداشته باشند و تجارت را کاملاً از اد بگذاریم دیگر انحصار موضوعی ندارد و ما میتوانیم معامله صادرات و واردات در مملکت ایجاد کنیم باطلیعه باید تجارت با ما مورین دولت تماشای داشته باشد و هیچ شیء هم ندارد ما این قانون انحصار را چطور بایستی اجرا کنیم ما ملائکه که از آسان نشویند بیاوریم که این قانون اجرا کنند و بالاخره بدست ما مورین دولت بایستی اجرا خوب دولت هم باید بدست ما مورین اینطور اجرا کند و این حتمی است بنابر این چنانچه عرض کردم فرمایش آقا هم مثل همان حرف مرحوم مشیر السلطنه است باینکه این که وقتی شما متعهد شدید با انحصار تجارت و انحصار تجارت را بدولت دادید باطلیعه باید این انحصار تجارت بدست ما مورین دولت باشد عرض کنم که از زیادتی مواد شکایت میفرمایند بنده بمراسم این زیادتی مواد چیست کدام ماده زائد است بالاخره دولتی که میخواهد یک مسئله را که هیچ سابقه نداشته است ایجاد کند باطلیعه باید خطوط اصلی این کار را ایجاد کند یعنی باید همین کند که وارد کنندگان چه چیزی دارند صادر کنندگان چه چیزی دارند و چه ترتیب توزیع میشود صادر میشود و بالاخره بنده از آقای طهرانی خواهش میکنم وقتی که مواد مطرح شد با اطلاع بدهند به بینه کدام یک از این مواد زائد است حالا که ما در مواد مذکور نمیکنیم و در کلیات صحبت میکنم ایشان هم که موافق بودند پیش از این عرایضی نمیکنیم

**دشمنی** - بنده کلمات می کردم آقای دشمنی از

یک قسمت نطق آقای طهرانی مذاقعه خوانند صکرده سکوت ایشان دلیل بر این است که این را هم بنده تشخیص داده اند این است که بنده خواهم کتبت ایشان درین فرمایشاتشان فرمودند که دولت قابل تقدیس است برای اینکه تا آخرین دقیقه صرف وقت میکند با وجود اینکه وکلا میروند بنده که مدبر داخلی فرآکسیون ترکی هستم با اذعان به بافتاری و تقابلت دولت در کنار حق تا کریر بعد از فرآکسیون هم هستم و عرض میکنم که در شب معهود دولت و نمایندگان برای فرآکسیون تا یک ساعت بعد از نصف شب حضور داشتند و اکثریت نام حاصل بود (صبح است) و آقایان تمام تکالیف خودشان را به یکوترین وسعت ایفاء کردند و بیچیز فطامی رسیده است که نمایندگان ملت ایران در موقع احتیاج و در دولتی که ضرورت ایجاد میکند بهترین ساعتهای خودشان را را صرف کوچکترین مسائل مملکتی میکنند (صبح است)

جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافی است

**الرئیس** - بنده مخالفم با کفایت مذاکرات

**دشمنی** - بفرماید

**الرئیس** - یک قسمت از بیانات آقای طهرانی جواب داده شد و لازم است بنده جواب عرض کنم بله ممکن است یک نفر تاجر بیاورد که نمایندگان فرمایشش را دروغ میگویند و کتبت قوی کرده باشد اینطور که آقای طهرانی فرمودند مثل اینکه یکی از کارهای تاجار ما این است در صورتی که اینطور نیست و این یکی از کارهای خیلی نادر است و منحصر بمملکت ما نیست جنس هائی که از ممالک متدنه اروپا میآید و اغلب دوائی عرضی میدهند بالاخره منقلب در همه جا هست و در دنیا زیاد است حالا اگر یک نفر تخلف با ما همچو کاری کرده باشد این قابل این نیست که طوری مذاره شود که قابل سوء نظام بشود

**دشمنی** - آقایان که کفایت مذاکرات را تصویب می کنند قیام فرمایند (اغلب برخاستند)

رئیس - تصویب شد. رای میکیم برورد در دور مواد آقایان موافقت بقرای فرماید  
( اکثر قیامت بودند )

رئیس - تصویب شد  
ماده اول - برای اجرای ماده واحده موصوبه استند  
۱۳۰۹ راجع باحصار تجارت خارجی - ماده ذیل  
تصویب شود

رئیس - آقای کازرونی

کازرونی - عرض میکنم اگر چه آقای دشمنی فرمودند که کسابقه باسلف قانون موافقت فرماید در کلیات بنوانه مخالفت الطاری کنند لیکن بنده میخواهم تذکر بجهان بدهم که سابقه مجلس این است که بنده با اسللاحه موافقت میکنم در یکی دورا از مواض مخالفه در همان ماده مذاکره مینمایم پس متناهی ندارد بنده هم با اسللاحه موافقت البته بنده معتزف مملکت را بنایستی بی دروازه و بی مراقبت گذاشت که مردم چه از داخل و چه از خارجی هر طوریکه متافع شخصی خودشان اقتضا میکند با اقتصاد و روزگاری جماعه معامله کنند و راجع بمواضی هم مخالفت ندارم و معتقد نیستم یکی در ماده باشد دروازه بالاخره بنایوت کانیبکه این اظهار را میکنند بایستی دولت نظامنامه بنویسد آتوقت نظامنامه بمنزله این قانون باید باشد وبالاخره همانطوریکه گفته شد باز ما مورین بنایوت تمامی خواهند داشت و فرقی نمیکند پس بهتر این بود که این مواد بمجلس بناید ورویش مذاکره میکنیم و جرح و تعدیل میشود حتی بنده معتزف ...

رئیس - آقایان که بالاچه مو افتید

کازرونی - عرض میکنم مخالفت ندارد حتی نظامنامه را که دولت برای اجرای این کار مینویسد باید بیابرد و مجلس برورد در کبیبون و در آنجا جرح و تعدیل شود این است عقیده بنده و غرض بنده یک تذکری بود این قانون ممکن است که مارا بیک سعادت عظیمی برساند که آن سعادت برای ما مؤید باشد و لیکن در همان حال ممکن است که مارا بوروش هولناکی بیندازد یعنی اگر

راجع باحصار تجارت خارجی مواد ذیل تصویب میشود.  
پیشنهاد آقای کازرونی

مقام منبع ریاست عالیه مجلس مقفیس - پیشنهاد میکنم در ماده اول بعد از مواد ذیل نوشته شود مقرر میشود.  
پیشنهاد آقای پرشوری  
پیشنهاد - امیکم جمله آخر ماده يك تصویب میشود  
مبدل شود عقرز میشود.

رئیس - ماده دوم قرائت میشود:

ماده دوم - وارد کردن هر نوع محصولات طبیعی و با صنوف خارجیه بایران مشروط بشرط حتمی صادر کردن محصولات طبیعی و با صنوف ایران در حدود قیمت صادره مذکوره است. امم از اینکه خود وارد کنند صادر کننده باشد و با بنوسط دیگری صادر شده باشد  
فت و مواد نفتی و محصولات شیلات از این قاعده مستثنی بوده و صدور آنها مجوز ورود مال التجاره نخواهد بود

رئیس - آقای مؤید احمدی

مؤید احمدی - عرض کنم با کلیات این قانون خیلی واقفم و حقیقه سائها بود این فکر را میکردم آبا حقیقه یک روزی میشود که ما ایرانیان هم صادرات وارداتمان معلقه پیدا کند و روزی که ماده واحده تصویب شد حقیقه بنده پیش نفس خود یکم اختیاری داشتم که بحدائقه افتخار قلمبندگی این دوره در داشتم و این قانون در این مجلس تصویب شد و همینطور که آقای غیر فرمودند اشخاصی که با کلیات موافق هستند اعتراضات خودشان را در ضمن مواد فرمایند این است که بنده در ماده دوم یک نظریاتی دارم که لازم است برض آقایان برسانم و آقای مخبر هم توجه فرمایند که اگر عراض بنده مسجع است واقفا يك اسللاحی در ماده بشود در ماده دوم تصریح شده است که وارد کردن اشیا خارجی مشروط به شرط حتمی صادر کردن محصولات ایران است یعنی تجاری که در داخله مملکت مشغول خرید هستند از امتعه ایرانی و صادراتی برای

این مملکت درست میکنند و حمل میکنند آنها خود دارند که معادل آتبلخ اشیا وارد کنند مناشانه در مملکت ما تجار صادر کنند بیشتر خارجی ها هستند هم طرف شمال و هم طرف جنوب بنده مخصوصا از سمت جنوب اطلاع دارم در کرمان که باندازه خودش از شهر هائی است که صادرات زیاد دارد از قبیل تریاک ... عتارونک ... خرما ... زیره ... انغوزه ... کتیرا ... رئاس ... پسته ... بادام ... شال ... برک و غیره و اغلب اینها را کبابهای خارجی که در اینجا هستند صادر میکنند الان قلی در کرمان بست کبابهای خارجی است و همچنین سایر چیز هائی که عرض کردم در اینصورت حق وارد کردن را ما میدهیم باینها تا اینها تاجر صادر کننده اند و از سرحدا ت صادر میکنند آتوقت تصویب میشود میفرماید که منحصر میشود ورو: مال التجاره بااینکه مطابق این قانون حالا اینها ممکن است که سه قسم عمل کنند يك قسم این است با اینکه الان تاجر وارد کننده نیستند لیکن این حق به آنها داده میشود که وارد کننده بشوند وقتی که اینطور شد چه میشود تاجر داخله که امروز يك جزئی سرمایه دارند بکلی دستشان بسته میشود چون منحصر میشود به صادر کنندگان یا اینکه غیر خودمان وارد میکنند باز حالا از جاهای دیگر بنده اطلاعی ندارم در اغلب شهر های ایران است هم باز وارد کنندنده اشیاء خارجی هستند مثل هندو ها در سکرمان که قندو شکر و چای و این قبیل چیز ها را مخصوصا اینها وارد میکنند ولی ممکن است باز همین صادر کنندنده ها يك صادر کنندنده مثلا پنج ملیون صادر کرده است جواز پنج ملیون اشیا و روروی هم دارد مطابق صادره این انوقت يك تاجر داخله چه باید بکند باید بنده که تاجر وارد کننده هستم بیروم از او بگیرم البته این بجای بن نخواهد داد و باید بفروشد آتوقت بست و تاجران يك معامله میشود در ایران که اشخاصی که حق وارد کردن دارند مختارند بفروشد و همین مسئله يك عیب اساسی دارد البته مسلم است بن بجای نخواهد

باد پنج ملون از مملکت صادر کرده است و جواز ورود پنج میلیون دارد بنده و چه می ازبجار که وارد کنند هجرت میباید خدمت آقا که جوازتان را بدهید بما و البته بجای بیواد داد باک پولی میخواد و این پول هم ممکن است متفاوت باشد و بجار وارد کنند هر کدام متفاوت نرخ بخردن این جواز را و این اسباب زحمت است این یک موضوع یک موضوع اینکه خود صادر کنند هم وارد کنند آفت چه میشود بنده که وارد کنند هجرت که جواز صدور را پول داده ام خریدم وارد می کنند او هم مطابق جواز می باشد است وارد میکنند آن وقت من پولی که داده ام باید بندهم روی قیمت مال التجاره ام او نداده است وقتی که او نداده باشد من هم که وقت تجارتی با او نمیتوانم بکنم بنا بر این کل تجار ایرانی و روشکست خواهند شد از این جهت بنده انحصار را بدو وارد میکنند و صادر کنند و این معایب را درش می بینم استدعا میکنم که آقایان جوامی که واقعا رفع بگرانی را بکنند بدهند که رفع این معایب بشود

**هجویر** - عرض کنم که اشکال اساسی آن راجع به تجار خارجی است آقای همدانی هم در ضمن بیانها تا راجع به تجار خارجی اشاره کرده و تا اکنون جواب داده نشده است اولاً بنده میخواهم بفهمم که اگر بکنند تاجر خارجی آدم زرنگی باشد و آمده باشد صادرات مارا برود در مقابل پول بیورد این واقعا کتاه است؟ خیر به عقیده بنده یک قسمت زیادی صادرات مارا اصلاً خارجی ها ایجاد می کنند یعنی ما بیشتر عرضه نداشته ایم کفایت نداشته ایم که برویم بازار تهیه کنیم از برای صادرات خودمان حالا این از برای اینها یک جرم و تعصیری است که ما میبایم این حرف ها را بزنیم؟ به عقیده بنده این قانون باعث این خواهد شد که کم کم تجار داخلی ما هم صادر کنند بندهم و نشاءاً برقرار می شود تجار داخلی ما صادر کنند پس بالطبع وارد کنند خواهند شد تجار ماور شکست میشوند بنده عرض میکنم که اگر تجار ما هم خوب باشند و عقل داشته باشند بخوانند تجارت کنند آنها هم بالطبع صادر کنند خواهند

**ولیس** - آقای و توفی  
**توفیق** - بدو عرض کنم که آقای دشتی در مذاقانی که از لایحه میفرمایند یک قدری همچو مجبوز کرده اید خودتان را چنین تقید هم دارد ما چند نفر در کلیات صحبت کردم میفرمایند هر کسی در کلیات مخالف باشد در اصل است کسی عقیده داشته باشد تمام مواد این ماده را بهتر است در ماده تنظیم کرد. ب علاوه در اصل موافق باشد اما نظریاتی داشته باشد مثلاً بنده در این ماده حرف دارم ماده چه میگوید؟ ماده ۲ وارد کردن هر نوع محصولات طبیعی و یا صنعتی خارجه بایران مشروط بشرط حتمی صادر کردن محصولات طبیعی و یا صنعتی ایران در حدود قیمت صادرات مذکوره است اعم از اینکه خود وارد کنند صادر آکنده باشد و یا بوسیله دیگری صادر شده باشد. ما در ماده ۱۴ داریم که اشخاصی که صادراتی میکنند بوجه ماده چهارده میاید مدعی صد اسعار خودشان را بدولت بدهند

**دشتی** - ماده ۱۳ است

**توفیق** - اینجا هم ماده ۱۳ است ولی من لایحه تقدیمی دولت را عرض کردم این ماده آن مقصود را از بین میبرد ما تقریباً ماخذ و میزان را در بین خودمان اینطور قرار دادیم که هر کسی که جنس وارد می کند شرط حتمی آن اینست که جنس هم صادر کند حالا دیگری یک کسی دیگری هم جنس صادر کرد ولی میل نداشت که جنس وارد بکنند این دیگری که میخواهد جنس صادر بکنند بایستی برود جواز صدور آنرا بگیرد جنس صادر بکنند جواز صدور دیگری را بایستی بوجه ماده ۱۳ یا ۱۴ صدی صد باید بتواند برود این کار را بکنند و بنا بر این بخرد بیورد بدولت ارائه دهد از روی جواز صدور او جنس وارد کنند این اولاً این ماده را ازین تغییر (دقتی - چرا) توفیق برای اینکه شما اجباری در مورد که حتماً وارداتشان یا صادراتشان

توازن پیدا کند یعنی اگر صادراتشان اضافه پیدا کرد بر واردات کتاه بزرگی کرده (دقتی - خیر) توفیق شما این جا راه از برای آنها پیدا میکنند که آقایان بروند از تجاری که جنس وارد میکنند و بایستی جنس مطابق اسعار خارجه بمقداریکه تصدق دارد آن جواز صدور را از آنها بخردند و بدولت ارائه بدهند و مطابق آن جنس وارد بکنند. خوب چه لزوم دارد که شرط قرار بدهم؟ (کارزویی - این چه شرط دارد چه میگوید آقای) کتاه جنس که جنس صادر میکنند این که جنس صدور و لوازمات شخص دیگری بیورد و بدهد این عقیده بنده است. اما در قسمت آخر ماده که می نویسد مواد نظمی و محصولات شیلات از این قاعده مستثنی و صدور آنها مجوز ورود مال التجاره نخواهد بود چرا باید مستثنی باشد بنده نمیفهم (میرزا حسین خان افشار - برای اینکه ۱۵۰ میلیون فقط خارجه میشود) جنس است صادر می کند اما در مقابل صدور نمیش کرده اند. فقط هم یکی از اجناس طبیعی مملکت است و وقتی وارد کرد اقلان بندهم آن سهامی که منتف میبرد اختصاصی که منتف میبرد متخارج و سرمایه و اینها را موضوع میکنند چه قدر منتف میرد؟ بنابراین که منتف میرد یا اسعار بدهد یا محصول ایران را صادر کنند در شیلات هم همین طور و عقیده بنده این است که در موضوع این ماده بکلی اشتناء قرار ندهی و بندهم لایحه که انتفاع میبرد صدی صدی صادره آن را یا جنس صادر کنند یا اینکه اسعار بدهد بدولت

**دشتی** - آقا دو اشکال مهمی فرمودند که اولیش را بنده نمیفهمم و کتان نمیکند هیچکس فهمیده باشد و آن تایین بین دو ماده است یعنی ماده ۲ و ماده ۱۳ میگویند تایین دارند بنده این دو ماده را میخواهم به بینم چه تایینی دارد عرض کنم ماده ۲ وارد کردن هر محصولی را عقیده میکنم بجنس صادر کنند هجرتی هر کسی که جنس وارد و مملکت میباید بجنس در مقابل صادر کرد بایش یعنی



اگر محل داشت بخوش جواز یاو میدهند که نشان نمیدهند صادر کننده هم وقتی صادر کرد سدی صد پولش را به دولت میدهد مابین این دو ماده چه ثباتی است ؟ اگر یکی از آقایان دیگر فیهمه باشند که مابین این دو ماده یعنی مابین ماده ۱۳ و ۲ چه ثباتی موجود است بنده خیلی متشکر میشوم که بیا بگویند تا رفع این تباين را بکنیم برای اینکه ما میل نداریم در قانون دو ماده با هم ثبات داشته باشد برای اینکه فرض در مملکت تجار پنجاه میلیون صادرات داشتند که صادر کرده آمدند صدصد اسعارشان را ما دادند بدولت در مقابل هم فرض کنیم پنجاه میلیون کسان دیگر با همان کسان جنس وارد کردند و آمدند اسعار از دولت خریدند و چنستان را هم وارد کردند بنده نمیدانم این تباين کجا است ( و توفیق - آخر ماده ) عرض کنم آقا معلوم میشود هنوز توجه به مقررات لایحه نشده اید عرض میکنم ممکن است در سال پنجاه میلیون تومان اجناس ایران صادر شود و در مقابل این پنجاه میلیون تومان دولت جواز صدور می دهد بدست جنسهای این اشخاص که جواز صدور ای دارند یا خودشان وارد میکنند بایه دیگری میفرستند یا اینکه میگذارند سه ماهه بگذرد و بعد جواز صدور و جواز نشان یکل از اعتبار می افتد . اگر خوش وارد کرد که وارد میکند اگر دیگری وارد کرد باندازه که جواز دارد وارد میکند بیش ازآن که وارد نمیشوند بکنند و اگر این جواز از اعتبار افتاد در یک ماده دیگر باز بیش یعنی شده است که دولت حق دارد اجناسی که صادر شده است مابین اشخاص دیگر تقسیم کند پس بنا براین بنده نفهمیدم تباين در کجای این مواد است . البته سائده دیگری که فرمودند راجع به نطق جنوب و شبيلات و اینها بود اگر که ما آقا این اصل را قائل بشویم بکلی نقض غرض است این لایحه را دولت برای چه تقدیم کرده است به مجلس ؟ علت آن عدم تعادل و توازن واردات و صادرات مملکت است . اگر چنانچه عایدات نطق جنوب مملکت می آمد ما اسلأ نفس صادرات و واردات نداشتیم آقا

نقص بود و بلکه صادراتمان دو برابر سه برابر بیش ازآن میشد دیگر داعی نداشتیم که این لایحه را بیآوریم نفعی که آقا خارج میشود پولش که اینجا نمی آید . شما میفرمائید آنوقت در مقابل بازم جنس بیآورند اینجا پول را بر دارند و بپردازند آقا این منطقی عجبی است که شما فرمودید آقا فرض بفرمائید پنجاه میلیون جنس صادر میکنیم و توی این مملکت ما پول میآید توی مملکت پنجاه میلیون هم جنس وارد میشود و پول هم خارج میشود پس بنا براین ما سر بر سر در میرویم اما در سال فرض بفرمائید یکصد و بیست میلیون تومان مواد نفعی خارج میشود پس ما بگوییم در مقابل این مواد نفعی یکصد و بیست میلیون تومان پول بدیم برود دیگر یعنی در سال یکصد و بیست میلیون تومان باید پول مملکت برود بخارج این بکلی نقض غرض است بنده نفهمیدم که ایشان از روی چه نظری این اشخاص را اقامه کردند معمول که مال مابین آقا ما دادیم ب دیگری مال دیگری است محصول طبیعی اگر بود در مملکت ما اسلأ محتاج باین قانون و معادله نبود . اگر پول نطق جنوب مواد نفت جنوب بایران می آمد و به صاحبان سهام ایران میرسد و ایرانیان صاحبان سهام بودند و پولش می آمد بکیمه ایرانی دیگر ما محتاج باین لایحه نبودیم این لایحه پول میدیم کتر جنس میخورد دولت میخواهد همین قدر خرید ما متساوی باشد پس بنا براین اگر پیشنهاد آقا را بکنیم بکلی نقض غرض حاصل میشود اما این بنده است آخری که فرمودند که باندازه سدی پانزده صادر کنند بنده اینرا نفهمیدم یعنی فرض کنید که یکصد و بیست میلیون تومان صادرات نفعی ماست آنوقت در مقابل تقریباً در حدود بیست میلیون اجازه ورود بدیم آنوقت پولش را از چه مری بدیم .

**ولیس** - میفرمائید کافی است مذاکرات

**ولیس** - خیر آقا بعد عرض دارم

**ولیس** - در کفایت مذاکرات بفرمائید

**ولیس** - آقای دشتی معائناتی که از عرض بنده کردند مقصود بنده آن بود و حالا آقایان میفرمایند که مذاکرات کافی است اگر اجازه میفرمایند بنده توضیحاتی بدم

**ولیس** - آقایان بنده مذاکرات را کافی میدانند قیام فرمائند .

( اغلب برخاستند )

**ولیس** - تصویب شد پیشنهادات فرائت میشود :

**پیشنهاد آقای میرزا یاس**  
بنده پیشنهاد میکنم که در ماده ۲ بعد از کلمه در ایران جمله ذیل افزوده شود ( و یا خرج فوق الماده که دولت در خارجه می کند )

**پیشنهاد آقای کازرونی**  
پیشنهاد میکنم که در ماده دوم اولاً بعد از جمله در حدود قیمت صادرات به واردات تبدیل شود ثانیاً بصره ذیل اضافه شود . تا سدی پنج توفیر واردات با صادرات ببالکس معاف است .

**پیشنهاد آقای میرزا سبختان افشار**  
نظر بر اینکه اغلب اجناس وارداتی مملکت مورد احتیاج حتمی است و با ترقیبی که در ماده ۲ لایحه مقرر میشود در حدود سدی پنجاه از واردات کسر و باین وسیله فشار و تنقیق فوق العاده ممکن است به اهالی خصوصاً طبقه زارع و دهانی وارد شود لذا بتدبیر پیشنهاد میکنم که ماده ۲ بقرار ذیل اصلاح شود :

ماده ۲ - وارد کننده هر نوع محصولات طبیعی و یا صنعتی خارجه بایران مشروط بصادرات محصولات ایران در حدود سدی هفتاد قیمت صادرات مذکوره است . باین ترتیب ۲۰ میلیون از واردات کسر در میزان برداشتی های مملکتی تعادل حاصل شده بهر چیز خواهیم خواهیم توانست پول خود را حفظ کرده بدون اینکه فشار و تنقیق فوق العاده در مملکت تولید شده باشد .

**ولیس** - ماده دوم فرائت میشود :

ندارد باینکه مشیرالسلطنه گفته است مجلس باشد مشروطه باشد اما در سیاست مداخله نکند. بنده این را عرض نکردم بنده عرض میبکند که حتی الامکان تماس ماورین دولت با مردم بپایستی کم باشد اگر این را بنده خلاف گفته بسیار خوب بنده بد از این دیگر عرض نمیکنم بسیار خوب دولت باشد حتی در زندگان مردم هم باید ماورین دولت مداخله داشته باشند این را بنده نپذیرفتم و آقای مخبر نباید حمله بکنند و متکلم بگویند ایشان مدامه میبکنند گمان میبکند این ترتیب خلاف رویه باشد و این خوش آیند نیست. اما در قسمت مجازم که آقای شیخ الرئیس فرمودند البته مقصود کلیه تجار نبود البته در تمامه بنده اشخاص متطلب هست اشخاص صالح هم البته خواست عرض بکنم که برای ترویج و تشویق ماالاجاره داخلین ما باید سعی بکنیم که حتی الامکان از اشخاص متقلبی جاوگیری شود. اما در ماده ۳ بنده این قسمت اخیر را این قسمت تقریباً سطر چهارم راجع باینکه قیمت اجناس از طرف دولت مین شود اجناس که وارد می شود بنده این را بد کلی غیرعملی میدانم و بشما عرض میبکند که بعد بمشاوره می آید عرض میبکند که البته ما یک احتیاجاتی در مملکت داریم این ملامت استثنائی که باین مملکت وارد میشود اینها را اگر بچشمندقت میبکند بقرصه قتیله آنها در درجه اول ضروری است و مسا نی توانیم و احتیاج داریم که آنها را استعمال کنیم و اگر نباید در مملکت شاید ما به منظور برخوردیم دولت ممکن است در جوازهای که برای ورود این نوع از مال الاجاره میدهد زیاد بدهد بقرصه بدهد که تجار بتوانند در آنجا یک کارهای بکنند و قیمت را بالا بیاورند و اینها بحدت مردم نتوانند فرض کنید مانند سفید پارچه با چیزی که محل احتیاج عمومی است دولت بتواند که جواز آنها را زیاد بدهد که بتواند قیمتش را زیاد بالا ببرد البته ما ناجرمان هم چنین که زیاد شد نتوانند قیمتش را بالا ببرد و همین جاس و زیاد بگیرد و الا اگر بخواند ششصدین کند قیمت مال الاجاره ورودی را مداخله بکنند گفته شد طوری شود خودشان اکثر یعنی بعضی از آقایان در همین مجلس حاضرید که تاخیرید تاخیر بکشند و وارد بکنند یا نبودن تومانی دوران سه سفران برایش ضرر میبکند

**کلیل و درایت اصدالی** - برای اینکه بنده محترم آقای طهرانی بنده هم حمله فرمایند و ادب

خداشماران عرض کنم دموشوق قیمت عادلانه اینجا دولت نخواست است که قیمتی را مین کند برای فرد فرد اجناس که پنجبار بدهد که بگوید حتماً مطابق این فریادش البته این قانون عمل تجارت ما و ملاحظاتی که اینجا بین تجار و مردم بوده است البته این در نتیجه یک اعتدال و تقیضاتی یک دستگاهی امروز از روز خلقت دادوستد اینجا حل مجری بوده است و مردم هم به آن آشنا بوده اند و قوانینی داشته است و کارهایی می کرده اند این دستگاره را بنده هم برهم زدم برای یک مفیدولی البته یک چنین دستگاهی که با صد سال ششصد سال تجار ما به آن انس گرفته اند و کار کرده اند البته یک چنین دستگاهی را به هم زدیم و یک دستگاره دیگری را در جواز آن آوردن و بطوری عمل کرد که حسابات تجارانی و دادوستد عمومی و بالاخره احتیاجات مردم بهم فرود این کار خیلی مهمی است البته خود آقایان هم فرد فرد این اشکال کار را در اینجا تذکر کردند و البته راجع به ضمانتنامه و طریق اجراء و همه اینها در اینجا بحث شده و می شود. اگر بخوایم دست دولت را در جرایم قانون نماند حدی که لازم است آن حدی که مضر نخواهد بود باز نکندیم آفتوق دیگر نمی شود اقتضای قضایی داشته که حتماً این قانون بطور این اجراء می شود خوب فرض فرمایید که ما کمترین درآمدها بالاخره که ورود جنسی مشروط بشرط حتی است پس آن اندازه که آقایان تصور میبکنند اگر چنانچه ما جواز زیاد صادر کنیم و بر اثر ورود جنسی زیاد تولید و رفات گرانگی که آقا از آن بکران است تولید نخواهد شد. برای اینکه ما مشروط کردیم که هر کس جنسی وارد میبکند باید اول یک صورتی نشان بدهد و یک تحقیقی داشته باشد که این قدر جنسی صادر کرده و دیگر بیشتر از این نتوانیم اگر بخوایم بیش از این این کار را بکنیم متعادل بهم میبورد و نتیجه حاصل نمی شود ممکن است که بگذروزی بیش نیاید یا متعادل یک عدد اقتضا بکند که یک گرانگی قضایی ایجاد بکند. ممکن نیست! اگر یک همچو چیزی پیش آید آن وقت دولت تاچار است دخالت کند و زندگی مردم را زمین کند این است که این جا این عبارت قیمت عادلانه

نشسته است و بدهم دو کمسیون مذاکره شد که قیمت عادلانه عبارت باشد از قیمت تمام شده برای وارد کننده گان علاوه منافع متعارفی برای جاوگیری از یک چنین پیش آمدی است که باید یک همچو قیمت عادلانه مین کنیم و لازم هم هست اما این که فرمایند که اگر ایشان بود تاجر ضرر میکند در یک جا با درجای دیگر قع میبکند و باید این ضرر در اینجا دیگر با یاز جنسی دیگر جبران کند. بالاخره گران کردن اجناس یک حکم دارد. اگر خرازی فروشی بایک کسی دیگر یک است که شش بکنند و بخواید قیمت آن را روی یک جنسی دیگر بکنند بگذارد این که نیشود چون ما کمترین که در اثر اجرائی این قانون ممکن است یک گرانگی قضایی ایجاد بشود و یک قدری قیمت را بالا ببرد از این جهت ما این مسأله را این جا گذاشتیم و بشرط بنده ماده هم خیلی لازم است. بعضی از نمایندگان - مذاکرات کلی آمد.

**رئیس** - آقای بهوشهری در عدم کفایت مذاکرات بفرمائید.

**بهوشهری** - بنده یک نکته مهمی یاد داشت کردم که اگر آقایان اجازه بفرمایند عرض میبکنم.

**نماینده گان** - بفرمائید آقا صحبت کنید.

**بهوشهری** - عرض کنم بنده در ماده سه دوسه نکته دارم که باید تذکر بدهم یکی اینست که بمنوبسند ( در جواز های مذکور نوع و میزان مال التجاره ورودی و نهودان دیگر وارد کنندگان از قبیل عدم استکل و فروش جنسی بقیمت عادلانه و قیمتش نکردن در فروش و امثال آن قید میشود) چه ضرر داشت که مینوشندند که این مال التجاره ورودی از کدام دفتر باید وارد شود چون بموجب یکی از این مواد از طرف دولت بین دفتر کمرکی معینه قسمت می شود علاوه بر آن مقدار معینه ورود از آن دفتر متنوع خواهد بود پس بپایستی آن کسبکه جواز ورود بهش میدهد معینه کنند که از کدام دفتر باید وارد کند نه اینکه یک مرتبه یک جنسی را وارد کند بفلان دفتر آفتوق بگویند آقایانجا

پرسیده است و از این جا نمیتواند وارد کشید پس از آنجا باید وارد کنند ؟ این نکته حذف شد است و باید در جواز مین شود که ثن این مقدار جواز را از جمل پندر میتوانی وارد کشید یا قبل از صدور جنس از محمل باین بگویند که بکدام بند برید حمل شود. این یکی یکی هم اینچا نوشته است که تا اول تیر ۱۳۱۹ ممکن است که در برابر نهجات قانون این است که در برابر تصدیق صادرات اجازه ورود داده شود. در این جا اساساً قائل شده اند که در عوض تصدیقنامه ممکن است تصدیقنامه بدهد وارد کنند از حالا تا اول تیر ماه که چهار ماه دارم تقریباً ممکن است که تمام آن -صداری که دولت برای این کار معین کرده است در برابر تعهد مطمئن وارد کنندگان نشان بکشند و جواز بگیرند به بعد اول تیر ماه یک کیسه آمو و یک جنس هائی تهیه کرد از برای صدور و صادر کرد و تصدیقنامه صدور در دست گرفت و رفت گفت آقا بن اجازه بدهید آتوقت اجازه ها هم پر شده است یعنی در برابر تعهد ها داده شده است در اینصورت پس باید این جا ذکر شود یک مقدار مبنی تا صدی نیست و پنج یا صدی چهل بیشتر در مقابل تعهد داده نخواهد شد برای اینکه تعهد نکردن خیلی آسان است شرکت های موسمی ممکن است که در برابر تعهد جواز بگیرند آتوقت کسایتی که صادر کرده اند بعد بلا محل میمانند پس باین این بند صور میکنند این جا باید این قید شود و در این حملات هم اینچا نسبت به تجار میشود که بنده ناچارم دفاع کنم مثلاً میگویند که تاجر در جنس خودش تقبل میکند و باعت نکس صادرات میشود بنده مخالف هیچ تاجری در جنس خودش تقبل نمیکند و اگر تقبل باشد در قسمت آن شخصی است که آن جنس را تولید و تهیه میکند مثلاً آقا قوی طهرانی فرمودند که بادم شیرین میفرستد بعد بادم تلخ درش میبریزند. اگر آقا بکندری توجه به تجارت داشته باشند مبرادند که قیمت بادم تلخ

زیادتر از بادم شیرین است و تاجر نمی آید برای شایع کردن جنس خودش بادم تلخ را داخل یک جنسی کند که پستند نباشد و آن جنس را هم خراب کند پس این مربوط باین کسی است که بادم را فرخته است که با عامه و یا سهواً ریخته است نوری جوال (اقر - سهو کرده است) (طهرانی - خوب نکرده است آقا) یکی هم اینکه آقا همه اش میفرمایند که دولت بایستی یک اقداماتی بکند برای جلوگیری از تاجر که چنانچه از زیاد ترفی ندهند یا گران نتروشند بنده عرض میکنم که تاجر صحیح آن کسی است که در سال چهار تا هفتمه کند یعنی آن اشخاصیکه به علم تجارت آشنا هستند و اطلاع دارند میدانند که چهار تا صدی پنج بهتر است و آن را ترجیح میدهند به یک صدی نیست به عقیده من تاجر همین قدر که در برابرش خسور نکرده و قیمت مگره میفرشد و در مرتبه پولش را هم بپیرای می اندازد که جنس بفرشد و استفاده کند و عرض کردم تاجر صحیح آن کسی است که صدی پنج معامله بکند و هیچ اجری نیست که مالی برایش صرف بکند و فرورشد و احتکار بکند برای این که هیچ ممکن نیست ... کازرونی - سرفقت چطور میکنند ... رئیس - آقا کازرونی رعایت کنید **بوشهری** - بلاطه فرمودند یک اجناسی را زیادتر اجازه بدهند یک اجناسی را کمتر اجازه بدهند گفت فرمودند زیاد شد البته تاجر از ترفی قیمت مجرم خواهند بود و نمیتواند ترفی بدهند بنده عرض میکنم که باین تعدیدی که در واردات خواهد شد تمام اجناسی بقدر مصرف مملکت بلکه کمتر خواهد بود. دیگر شما نمیتوانید از یک جنسی کم کشید و بر یکی اضافه نمائید اگر تمام صادرات خودتان را امروز در برابرش واردات بیابورید شما بقدر احتیاج مملکتان واردات و جنس نخواهید داشت بنا بر این دیگر نمیتوانید از این کم کشید به قنداندنغ نماند چرا برلی ایستکه مردم بقیه احتیاج زیاد تر دارند

بعد از برای اشخاص دیگری که خودشان جنس صادر میکنند و بخواهند که بعد از صدور و بعد از ارائه تصدیق استور جنسی وارد کنند محل باقی نماند پس بهتر این است که اینها را بگذاریم و هر دو گول کنیم بان نشاننامه که یعنی از آقاییان بان اشاره کردند که خوبست در قانون نوشته شود اما راجع به تقابل بماندند مجرم فرمودند همانطور که یکی از آقاییان بماندندکنان مجرم فرمودند حله اگر باین معنی و این لغات و نکات گرفته شود این تنها نسبت به تجار نیست که متنوع نیست و خوب نیست بلکه نسبت به هر کسی هم منظور است یعنی هر حرفی که منقول صحیح نداشته باشد و بر خلاف واقع اسان بشواید یک معطلی را نسبت بیک کسی بعد آتم بیا یک لحن نقد بهر کسی باشد البته بد است و البته بهر کسی باشد بر میخورد و اما در اصل موضوع یک مال التجاره هائی هست که آن مال التجاره بدو بخوبی قابل است که مال التجاره ها در ظاهر کفدم است و در باطن جود اینهم تصور میکنم با آن اطلاعاتی که شما نسبت به تجار دارید نمیتوانید انکار کنید هست یک همجوسان التجاره هائی و از اینکه و چنانچالی این حرف را بهم بزنیم و اگر یک کسی گفت و تذکر داد آن را بهتر است حله بگذاریم و بعد می آیم این جاز برای اینکه خودمان از این طبقه مجرم هستیم (پس از طبقه مجرم تجار نه از آن طبقه) خیال کشیم که مجبور هستیم دفع کنیم آقا اصل قضیه تغییر میکند از این تغییرات ؟ البته نمیکند آقا و چنانچالی که میدانم البته واقعا منتقد باین هشید که بایستی اصلاحاتی تجاری در مملکت شود و تجار ما این قسمت را ما متوجه شوند باید بگوئیم که باندند بد است دیگر نکنند ؛ باید بگوئیم که از فرستادن یک جنس نباید اگر ممکن است که بکمرقعه بایند برود ولی از آنطرف ممکن است آن سرچشمه را بختگانند این تذکرات ضرر ندارد و از لایحه هیچکدام آقاییان که در اینصورت صحبت کردند این عقیده را اظهار

کردند که تمام کارها را این کار را میکنند. مسلماً این طور نیست هیچکس هم این عقیده را ندارد (صحیح است) البته که نیستند ولی در مقابل آن قسمت که هستند باید اول حترش را این جا زد و بعد هم قوانین گذاشت بعد هم بحث هایی کرد تا اینکه این عادت از بین برود و در موضوع گمرانی اجناس هم که فرمودند این را چون بنده در جلسات قبلی که راجع باین موضوعات بود یک مرتبه قبل از دستور در چند جلسه قبیل در جواب یکی از آقایان دفاع کردم و بعد هم در ضمن مذاکرات راجع بصاده واحده هم اشاره شد دیگر نمیخواهم جواب مفصل عرض کنم ولی مختصر عرض میکنم که همانطور که آقای فرمودند البته قرائت بلک بهتر این دارد و نیز بگذارند که جنس فرقی قاضی بکنند و اگر هم بکنند موافق است و تبدیل خواهد شد ولی از طرف دیگر کسانی هم هستند که سوء استفاده میکنند بنده که فرصت را ندارم ولی ممکن است که خواهش بکنم که یکی از آقایان بایندن بکک کنند و با اتفاق کرش کنند در خیابان لالهزار ببینند این حرف صحیح است یا نه اگر این قبیل اشخاص خواستند سوء استفاده از این و ستمشان بکنند بنده عرض میکنم که دولت هیچ میل ندارد که مداخله کرده باشد حتی الامکان در این قضایا مداخله اگر بنا باشد این سوء استفاده را بخواهند ادامه دهند دولت ناچار خواهد شد و مداخله خواهد کرد که این تعدیات را نکند.

**ولیس - پیشنهاد قرائت موافقت**

پیشنهاد آقای باستانی  
مقام محترم مجلس شورای ملی  
بنده پیشنهاد میکنم ماده سوم بدو ماده تبدیل شود یعنی از عبارات (پس از تصویب دستور بانهد مطمئن الخ ماده دیگر شود  
**پیشنهاد آقای اعتبار**  
قسمت اخیر ماده ۳ را بشرح ذیل پیشنهاد میکنم  
پس از تصویب این قانون تا اول تیرماه ۱۳۱۰ داین جواز

ممکن است در مقابل نهادمدهایم که خواهان جواز بیزران واردات خود را تصدیق دستور محصولات ایران که تا اول شهریور ۱۳۱۰ باید ارائه دهند ببدل مو آید  
**پیشنهاد آقای کارونی**

مقام منبع ریاست عالی مجلس مقدس  
نظر باینکه سابق آزادی در دارنندگان اموال وارد و هزوع تصرفات و مداخلات عماد بیس دستور بانک مختلف مقصوداصل دولت نتیجه خواهد داد و نظر باینکه آزاد گذاردن فروشندگان موجب وفور و رفاهت موجب ارزانی اجناس خواهد بود پیشنهاد میکنم که جمله های از قبیل عدم احتکار نامائمان آن در ماده ۳ حذف شود  
**پیشنهاد آقای دهستانی**

**مقام منبع ریاست معظم دامت عظمه**

برای آنکه تأخیر ورود محصول خارجی تولید زنی نندوده و موعود ورود آن موعین باشد لذا پیشنهاد میکنم در ماده ۳ بعد از جمله تریض نکرده در فروش اضافه شود و نهاد ورود محصول خارجی در موعود مقرر و امتداد آن موعین خواهد کردید

**پیشنهاد آقای طهرانی**

پیشنهاد میکنم در ماده سیم - سطر چهارم آخر سطر اول - سطر پنجم فروش جنس بقیمت عادلانه حذف شود یعنی آن این جمله اضافه شود: دولت انبساطی که در درجایز طرف احتیاج است و ضرورت دارد سدرسی زیادتر اجازه ورود خواهد داد.

**پیشنهاد آقای فهیمی**

بنده پیشنهاد میکنم که جمله دوم ماده ۳ بطریق ذیل نوشته شود:  
پس از تصویب این قانون تا اول تیرماه ۱۳۱۰ نقاضای جواز ورود بیکدی از دو شرط ذیل قبیل قبول است  
(۱) نقاضا کننده بیزران واردات خود تصدیق صدور محصولات ایران ارائه دهد  
(ب) نقاضا کننده نهاد مطمئن نماید که تا اول شهریور

۱۳۱۰ تصدیقنامه صادر شود و بویلا بیزران ارائه خواهد داد.  
**پیشنهاد آقای بهرپوری**

پیشنهاد میکنم دفتر گمرکی که اجناس وارده باید از آن دفتر وارد شود در جوازها قید شود  
**پیشنهاد دیگر آقای بهرپوری**

و نیز پیشنهاد میکنم عملی که تصدیقنامه های سادوری باید ارائه داده شود همین کرده  
**پیشنهاد آقای باستانی**

مقام محترم ریاست مجلس شورای ملی بنده پیشنهاد میکنم در ماده سوم در سطر پنجم علاوه شود از قبیل تریض در مشتری و (میبینک Dumping) جلوگیری کنند  
**پیشنهاد آقای بهرپوری**

مقام منبع ریاست معظم دامت عظمه:  
در قسمت آخر ماده سه میزان جوازهای ورودی که در برابر نهادت داده میشود در هر حال نباید از سدی ۳۰ کایه واردات آن سال تجاوز نماید.

**ولیس - ماده چهار قرائت میشود:**

ماده ۴ - در موارد ذیل وارد کردن هر نوع محصولات خارجی مجاز و از التزام صادر کردن محصولات ایران مجاز خواهد بود:

- ۱) اجناسی که دولت برای احتیاجات خود وارد مینماید
- ب) اجناسی که برای عبور (ترانزیت) وارد خلیج ایران می شود
- ج) اجناسی که برای فروش بوده و بول خرید آن در بازار ایران تحصیل نشده باشد بشرط اجازه مخصوص
- د) اجناسی که برای احتیاجات شخصی اشخاص و مؤسساتی که دارای معافیت گمرکی میباشد وارد بشود.

**ولیس - آقای بون آقا**

بنده در وقت که مذاکرات میشد پیشنهاد برای حرف زدند و پیشنهاد بد ماده سوم متعلقه باینده وقت فرسید و آقایان فرمودند مذاکرات کافی است. بنده بنده این قانون از قرائتی است که خیلی باید در آن مذاکره شود در این موضوع باید مذاکرات زیاد ببدل آید و قیام برای یکی دو ساعت گفت کافی است و بلکه یک روز دوازده سه روز در این موضوع زیادتر بحث شود بلکه بشیروز زیادتر بحث بشود برای اینکه این برای مملکت یکی از قرائتی است که ناچار هیچوقت سابقه نداشته است در ماده دوم که بنده عرض داشتم آن این است که سه در این جا ذکر می شود که ....

**ولیس - با التزام دارم که در هر ماده**

۲۱ -

راج جهان ماده مذکره کتب ماده دوم گذشت شما باید در ماده پنج صحبت فرمایید.

**رئیس - آقای یاسالی**

پایسالی - بنده در عبارت اخیر این ماده عرض داشتم و آن این بود که در اینجا نوشته است: (وارد کردن اجناس مذکوره در قفله (۱) پیش از مبالغ یا میزان مقرر از طرف دولت ممنوع است) بنده نوشته‌ام مگر باز اجازه مخصوص دولت. یعنی دولت دوتا دولت است ۱۱ وقتی که کفایت ممنوع است از طرف دولت دیگر عبارت مگر باز اجازه مخصوص دولت نهاده است و خوب عبارتی نیست باید عرضش کرد.

**ولیر عبدالله -**

مقصود از این عبارت این است که عرض می‌کنم حالا اگر عبارت واقعی برای این مقصود نیست ممکن است پیشنهاد فرماید نادر کبیرسون اصلاح شود مقصود این است که دولت می‌آید اجناس را تقسیم میکند یک میزان همین بدفاز و از آن میزان نمی‌شود بیشتر وارد کرد یعنی مطابق آن دفتر اگر حد خروار می‌شود قند وارد کرد بیشتر از آن نباشد - اگر آندیم دیدیم که باند خروار بیشتر وارد کرد دیگر بیشتر نمی‌شود این را یا تقسیم میکنیم و بدفاز میدهند باز اجازه میدهم مالور کلی که خوب اگر علاوه بر آن میزان شد اجازه ندهند ولی خبر ممکن است که یک دولتی دیدگی از دفتر پیش باید که در آن محل جنس واقعا خیلی کباب است خیلی گران میشود یا در یک موردی یک تفاوت مختصری پیدا میشود. مثلا

یک قدری بیشتر است پنج من از آن میزان مین‌اشانه شد این را دیگر نگویید که آقایان باید این جنس را برگردانید. اصل مقصود بجای خودش صحیح است که اگر یک تقسیمی کردید بیشتر از آن میزان اجازه ورود ندهند مقصود این است حالا اگر عبارت بهتری پیشنهاد می‌برسد ممکن است پیشنهاد فرمایند نادر کبیرسون اصلاح شود

**رئیس - آقای باقری**

دکتر طاهری - بنده تصور می‌کنم که اشکال آقای یاسالی این بود که آقای وزیر فرمودند عبارت را طرز

خوابدند را ابرام دارند و می‌رمانند که چرا دودغه دولت نوشته شده است (وزیر عدلیه - عرض کردم پیشنهاد فرمایند) این صحیح است اگر توجه فرمایند عبارت را اینطور باید خوانند که (وارد کردن اجناس مذکوره در قفله الف بیش از مبلغ یا میزان مقرر از طرف دولت ممنوع است مگر باز اجازه مخصوص دولت) آقای یاسالی اینطور عبارت را فرمودند که بیش از میزان همین از طرف دولت ممنوع است و دوتا دولت ممنوع است اینجا است نسبت آقای اینطور میزان مقرر از طرف دولت بعد می‌گوید مگر باز اجازه مخصوص دولت عبارت صحیح است.

**رئیس -**

پیشنهادات فرات میشود: ترتیب اصلاح شود: صورت های مذکوره راجع به هر سال اقتصادی که از اول تیر ماه تا آخر خرداد ماه سال دیگر است از طرف دولت قابل جرح و تعدیل خواهد بود

**پیشنهاد آقای بوشری**

پیشنهاد راجع بماده پنج: قسمت آخر ماده پنج باین ترتیب اصلاح شود: صورت های مذکوره راجع به هر سال اقتصادی که از اول تیر ماه تا آخر خرداد ماه سال دیگر است از طرف دولت قابل جرح و تعدیل خواهد بود

**پیشنهاد دیگر آقای بوشری**

پیشنهاد راجع بماده پنج: جمله‌ها در نظر گرفتن می‌گردد که برای سفارش و حمل اجناس لازم است زائد و باقی حذف شود.

**پیشنهاد آقای امیر عامری**

بنده پیشنهاد میکنم که سال اقتصادی را در شهر بوماء قرار دهند.

**پیشنهاد آقای یاسالی**

بنده پیشنهاد میکنم عبارت ( مگر باز اجازه مخصوص دولت) در ماده ۵ حذف شود

**رئیس -**

ماده ۵ - ماده هفتم در موردی که از محصولات خارجه خاک ایران علاوه بر شرط صدور محصولات ایران مشروط بتأدیبه حقوقی و عوارضی که در موقع ورود اخذ میشود

میزان هر یک قران دوخمس ریال مالا خواهد بود ببلاره ممکن است از طرف دولت ساخته شدن آنها بطور خاصی و یا بسته شدن بیشک مخصوص شرط ورود فرار داده خواهد شد حقوق صدوری نیز بریال طلابه مل خواهد آمد.

**رئیس -**

ماده ۷ - برای حفظ منافع عموم واردکنندگان کلیه اجناس مذکوره در قفله (۱) ماده ۵ از طرف دولت بین دفاتر گمرکی ممیسی تقسیم شده و فقط همان میزان اجازه ورود از دفاتر مذکور داده خواهند شد ورود اجناس اضافی از دفاتر مقرر مبنی ممنوع است مگر باز اجازه مخصوص دولت همچنین دولت حق خواهد داشت که صدور پاره اجناس ایران را فقط از دفاتر مقرر مجوز کرده و از دفاتر دیگر منع نماید

**رئیس -**

آقای مؤید احمدی

**ماده احمدی -**

بنده يك قسمت اخیر ماده را هم میدهم فلسفه این چیست اینکه صادر کننده از هر بندری بخواهد صادر کند ما باید آرزو کنیم که امنه ایران صادر شود از هر طرفی می‌خواهد باشد حالا ورود را دولت یک نظری داشته است از یک بنادر مخصوص بگذارد ولی صدور را چه نظری داشته باید آزاد بگذارند از هر بندری می‌خواهد برود

مخبر - عرض کنم این جا يك نکته خیلی واضحی است و گمان نمیکنم قابل اعتراض باشد برای اینکه همیشه صدور حق ورود را میدهد از بعضی بنادر هم اساساً صدور بیشتر میشود. آنگوت باید تمام ورودی شما هم از آن بنادر باشد در صورتیکه باید بگویم بنادر مملکت تقسیم شود

**یاسالی -**

بنده عرض داشتم رئیس - بنظر ما باید یاسالی - راجع تقسیم اول ماده بنده عرضی داشتم آقای مخبر توجه کنند که ماده اصلاح شود. اسزومی ندارد نوشته بود برای حفظ منافع عموم وارد کنندگان (مخبر - صحیح است) همان اصل مطلب را می‌نوشند بهتر بود ذکر فلسفه قانون در متن ماده لزومی ندارد

**ولیر عبدالله -**

صحیح است پیشنهاد بدید

**پیشنهاد آقای یاسالی**

مقام محترم ریاست مجلس - بنده پیشنهاد میکنم در ماده هفتم برای حفظ منافع عموم وارد کنندگان حذف شود. (۶ - موقوف و دستور جلسه بعد - ختم جلسه)

**رئیس -**

پیشنهاد ختم جلسه شده است. اگر موافقت می‌فرمایند جلسه آنها فردا سه ساعت قبل از ظهر دستور

**پایه این لایحه**

(مجلس سه ربع ساعت بعد از ظهر ختم شد)

**رئیس مجلس شورای ملی - دادگر**